

داور شمشیربازی

کاترین اتوود

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۹/۶/۶)

تعریف داور چیست

داور یک فرد مسئول در بسیاری از ورزش ها است که وظیفه قضاوت بیطرفانه بازی را دارد و در مورد اعمال قوانین ورزشی تصمیم های آنی و فوری می گیرد، از جمله اعمال تنبیهات مربوط به موارد عدم رعایت اخلاق ورزشی و جوانمردی مانند اخراج می باشد.

من این تعریف را به خاطر اشاره به اخلاق ورزشی بسیار دوست دارم. شمشیربازی از بسیاری جهات تأکید بر اخلاق ورزشی دارد. من برای این تأکید بر روی روحیه ورزشی ارزش فراوانی قائل هستم، و معتقدم که درک مفهوم و معنی اخلاق ورزشی برای پسران واقعاً مهم است.

روحیه ورزشی یک انتظار یا منشی است که رعایت آن سبب لذت از یک ورزش یا یک فعالیت می شود، که با رعایت آن انصاف، جوانمردی، اخلاق، احترام و ایجاد حس رفاقت با رقبا، به وجود می آید.

دلیل سلام کردم شمشیرباز به داور در ابتدای مسابقه چه چیزی می تواند باشد؟ ضمن اینکه چرا یک شمشیرباز در پایان همان مسابقه با داور دست می دهد؟ این حرکات، سلام و دست دادن ها، حاکی از احترامی است که شمشیرباز باید در طول بازی، به حریف، داور مسابقه و خود ورزش شمشیربازی نشان دهد. سلام به داور در ابتدای بازی، یعنی احترام گذاشتن به نقشی که داور در قضاوت بازی می کند، و اقتداری که او روی پیست دارد. دست دادن در آخر بازی به این معنی است که، "متشکرم. من به کاری که در اجرای قوانین و داوری بازی انجام دادید احترام می گذارم."

من از به تن کردن **اونیفورم داوری**، درست همان گونه که شمشیربازان لباس خاصی می پوشند، از داوران قدردانی می کنم. آنها تقریباً همیشه خوش لباس هستند، کت و کراوات برای آقایان، و کت و دامن یا شلوار برای خانم ها. این نشان دهنده نگرش احترام آمیز به ورزش ماست، و نقش مهمی است که داور در دنیای شمشیربازی بازی می کند.

این داوران چه کسانی هستند؟

آنها خود شما هستند!

داوران شمشیربازی اکثراً بازیکنانی هستند که درگیر داوری شده اند. برخی از آنها پس از پایان دوره قهرمانی مشغول این کار شده اند. آنها علی رغم دریافت حق الزحمه بسیار اندک، به این کار عشق می ورزند. آنها از خود ورزش، جامعه شمشیربازی و سفر لذت می برند. بله حقوق آنها بسیار کم است. بنابراین آنها برای پول در مسابقات حاضر نمی شوند. برخی از این داوران سابقه شگفت انگیزی در شمشیربازی داشته اند.

اگر در صف کنترل امنیت یا تحویل بار فرودگاه پشت سر یک داور قرار گرفتید و یا در هتل و یا خوابگاه با او برخورد کردید با او احوال پرسی کنید و خود را معرفی کنید. آنها از این کار خوششان می آید. آنها اطلاعات زیادی دارند که می توانند به شمشیربازها و والدین منتقل کنند.

همان گونه که شمشیرباز شما در رقابت ها پیشرفت می کند، بسیاری از داورها را در مسابقات مختلف مشاهده خواهید کرد. برخی از آنها تنها در سطح ملی و برخی در سطح بین المللی داوری می کنند. اگر آنها بین المللی باشند، مطمئن باشید که آموزش های زیادی را پشت سر گذاشته اند و تجربه زیادی دارند. غالباً افراد با تجربه کمتر به مسابقات سطح پایین تر دعوت می شوند، تا داوری را به خوبی احساس کنند، نحوه قضاوت، دفاع از قضاوت و تفسیر قوانین را تجربه کنند. شمشیربازهای قدیمی معمولاً اولین تجربه داوری شان را در باشگاه خود امتحان می کنند و بازی های بازیکنان جوان در مسابقات کم اهمیت تر را داوری می کنند.

دقیقاً در زمانی که شمشیرباز جوان شما در حال یادگیری شمشیربازی است، ممکن است با داورهای جوانی نیز روی پیست روبرو شوید که در حال یاد گرفتن داوری هستند. با این بچه ها صبور باشید. آنها ممکن است روزی به داوران بزرگی تبدیل شوند. از آنها پشتیبانی کنید، بر سر آنها فریاد نکشید یا آنها را دعوا نکنید. اگر در مورد یک قضاوت سوالی دارید، آن را بپرسید. و سپس با احترام، به توضیحات آنها گوش دهید. اما آنها را تحقیر نکنید، مورد آزار و اذیت، یا توبیخ و یا ملامت قرار ندهید. اگر سوء تفاهمی درباره یک قانون ایجاد شد، به عنوان مثال، فکر می کنید که آن جوان معنای "یک کنش" را اشتباه گرفته است، پس از پایان بازی با کمیته داوران (بی سر و صدا) صحبت کنید و پیشنهاد دهید که کسی آن قانون را با آن داور جوان مرور کند. شاید هم با مرور آن قانون خاص کشف کنید که در واقع شما بودید که آن قانون را اشتباه فهمیده اید – این خودش یکی دلیل خوب دیگری است که نشان می دهد که نباید در مقابل شمشیرباز خود ناراحت شوید و مسئله سازی کنید. همچنین اگر با یکی از داورهای جوان مشکل دارید، و بازی فرزند شما یکی از بازی های نیمه نهایی می باشد، می توانید به کمیته داوران مسابقات مراجعه کنید و نگرانی های خود در مورد تجربه کم آن داور برای قضاوت آن بازی را ابراز کنید. در غیر این صورت، نقش خود را در کمک به تشویق او به خوبی بازی کنید. از تلاش های او حمایت کنید، بپذیرید که ممکن است عصبی باشد، یا ممکن است خجالتی باشد.

داور و امنیت بازیکن شما

باور کنید یا نه، یکی از وظایف داور اطمینان از ایمن بودن شمشیرباز شما است. این بدان معناست که اگر از بسته بودن زیپ وست، پوشش کافی دادن حفاظ جلویی ماسک، و از بسته بودن بندهای کفش، وغیره، اطمینان حاصل نکنند، ممکن است در طی یکی از کوراکورهای (ضربه های

همزمان) بازی یک اتفاق ناگواری بیافتد. داور به خوبی می داند که یک سوراخ در جوراب ممکن است به آسیب فیزیکی تبدیل شود. من در یکی از بازی ها مجبور بودم ناامیدانه دنبال یک سنجاق قفلی بگردم چونکه زیپ وست فرزندم خوب بسته نمی شد. من از این موضوع خوشحال نبودم، اما در نهایت به این نتیجه رسیدم که این یک مسئله ایمنی است، نه اینکه آن داور در تلاش بود تا پسرم شمشیربازی نکند. (و از آن تاریخ به بعد، من همیشه یکی دوتا سنجاق قفلی همیشه با خودم برمی دارم). اگر داوری در مورد وست بازیکن تان ایرادی گرفت، آن را اصلاح کنید. و از او تشکر کنید.

قضایات های بینابینی

درست مانند داورهای همه رشته های ورزشی، داور شمشیربازی مجبور است حکمی صادر کند که ممکن است به چند قانون بسیار نزدیک باشد (می توان به طریق دیگری در مورد آن تصمیم گرفت). به عنوان مثال ، آنچه داور آن را "ساده و فوری" می خواند (قانون یک کنش)، ممکن است آن را این گونه تفسیر کند که وقتی حریف از محوطه پیست خارج می شود، ضربه باید با یک حرکت کامل زده شود و در صورت تاخیر ضربه باطل می شود. این قانون ممکن است واضح باشد، اما یک حکم سریع و قطعی در چنین موقعیت های نزدیکی، اغلب اوقات شمشیربازها، مربی و والدین را به شدت عصبانی می کند. هر ضربه ای که زده می شود هر کس احساس می کند که حق با اوست — وقتی یک حکم می تواند دو طرفه باشد، بستگی به نظر داور، یکی درست و دیگری اشتباه خواهد شد. این ماهیت ورزش است.

من فکر می کنم وقتی شمشیربازها ضربه های سؤال برانگیز را می پذیرند، باعث قدردانی داوران می شود (مانند ضربه به "زمین" که می دانید واقعاً به پای شما خورده است). یعنی اینکه، اگر شمشیرباز فکر می کند که امتیازی دریافت کرده است که در واقع حق او نیست، باید بلافاصله به داور اطلاع دهد (به عنوان مثال، وقتی شما مطمئن هستید که ضربه را به زمین زده اید اما داور به شما امتیاز زدن نوک پا را داده است). این نشانه روحیه ورزشی و جوانمردی است. در واقع، احتمالاً همه شمشیربازهای برتر این کار را انجام می دهند. آنها، پس از سالها رقابت، به این نتیجه رسیده اند که پیروزی مهم است، اما **چگونه برنده شدن مهم تر** است.

بیطرفی

دستورالعمل های خاصی وجود دارد که یک داور را از غرض ورزی محدود می کند، ممکن است او اشتراک منافی با یک بازیکن (هم باشگاهی، روابط فامیلی و غیره) داشته باشد. به طور کلی، داور یک بازی، به شمشیربازها بعنوان فرد نگاه نمی کند، بلکه فقط به حرکت های آنها می پردازد.

بنابراین، شمشیربازها باید بدانند که یک حکم، حتی یک قضاوت اشتباه، براساس آنچه داور معتقد است بین "آله" و "هالت" دیده است صادر شده است - نه بخاطر خود شمشیرباز است. اگر سوالات قانونی در مورد بیطرفی وجود دارد، باید با کمیته فنی حل شوند. باید بپذیریم که اشتباهات داوری بعضی اوقات به دلیل سرعت و پر فشار حرکات به وجود می آید، درست مانند بازی بازیکن در چنین شرایطی.

داور یعنی معلم

من درس های فوق العاده ای را در زمینه تعامل بین برخی از داوران و شمشیربازها مشاهده کرده ام. روزی یک شمشیرباز جوان روی پیست به حریف خود بی ادبی کرد. داور هم به او کارت سیاه داد، که البته پاسخ مناسب بود. اما این پایان داستان نبود. حذف او از مسابقات مطمئناً پایان کار نبود، و این داور فوق العاده کمی جلوتر رفت. او برای بقیه مسابقه، شمشیرباز را جریمه کرد تا در کنار او در کمیته فنی مسابقات بنشیند، و همان طور که سایر شمشیربازان برای سایر بازی ها کنترل می شدند، او را وادار کرد تا در گرفتن جدول ها و برگه های نتایج و کارهای دیگر کمک کند و در مورد نحوه کار مسابقات، ثبت نتایج و موارد دیگر درس های بسیار خوبی به او داد.

من عاشق مسابقات نونهالان هستم. زیرا این مسابقات از بسیاری جهات برای اغلب این شمشیربازها اولین تجربه یادگیری آنها می باشد. داوران هم این را می دانند. غالباً آنها وقت بیشتری را برای توضیح برخی از قوانین و توجیه انتظارات آنها صرف می کنند. من در این مسابقات یک برخورد جالبی را دیدم که داور نحوه برگزاری پول را توضیح می داد و اینکه آماده شدن بازیکن به محظ شنیدن نام او چقدر مهم است. با جلو رفتن مسابقه به معنای واقعی کلمه می توانید افزایش اعتماد به نفس شمشیربازها را ببینید. داور ارتباط زیادی با این تغییر و تحول دارد. یک داور می تواند سال های سال مسابقات شمشیرباز شما را داوری کند، چه در مسابقات محلی، چه منطقه ای، چه ملی، و حتی در رویدادهای بین المللی ممکن است حضور داشته باشد. بدین ترتیب داوران با شمشیربازها کاملاً آشنا می شوند. آنها پیشرفت واقعی آنها تماشا می کنند و از صمیم قلب دوست دارند که آنها موفق شوند.

مشارکت در یک کلینیک داوری

اگر واقعاً می خواهید برخی از نکات ریز و پیچیده تر قضاوت ها و داوری شمشیربازی را بفهمید، در یک کلینیک داوری شرکت کنید. و از شمشیرباز خود نیز بخواهید این کار را انجام دهد. شما خیلی چیزها را یاد خواهید گرفت. شمشیربازی یک ورزش پیچیده است. و هر سه سلاح قوانین بسیار متفاوتی دارند. هنگامی که شما بتوانید برخی از نکات دقیق تر شمشیربازی را در عمل مشاهده کنید، (زدن ضربه در اپه در حال رد شدن با یک حرکت، برای مثال) از نقش داور در طول بازی قدردانی بیشتری خواهید کرد. به محض اینکه خود را در موقعیت قضاوت ضربه ها قرار دهید و افراد اطراف خود را با شما مخالف سازید، با داور همدلی بیشتری خواهید داشت.

شمشیربازها باید داور یک تورنمنت باشند (بسیاری از مسابقات داخلی دارای چنین فرصت هایی هستند). هنگامی که یک شمشیرباز تجربه قضاوت دشوار یک داور را امتحان می کند، متوجه می شود که داوری یک بازی کار آسانی نیست. در هر سازه حرکتی دشوار یا "نزدیک به هم"، هر دو شمشیرباز احساس می کنند که حکم باید به نفع خود آنها باشد، و در نتیجه یک طرف معتقد می شود که داور تصمیم اشتباهی گرفته است.

احترام گذاردن به داور

اخیراً دو مورد را شنیدم که خیلی مرا ناراحت کرد.

- برخی والدین به دلیل فریاد کشیدن بر سر داور کارت قرمز دریافت کرده اند.
- برخی داوران به دلیل سوء استفاده والدین یا مربیان دیگر نمی خواهند داوری کنند.

اگر من یکی از این والدین را می شناختم، به او پیشنهاد می کردم که به فرزندش بگوید که اشتباه کرده است. اینکه او به سیستم احترام می گذارد، به داوران و ورزش ما احترام می گذارد و اینکه در گرماگرم مبارزه گرفتار شده بود و به صورت نامناسب عمل کرده است. فرزند شما باید بداند که شما اشتباه کرده اید و می خواهید در مورد آن کاری انجام دهید، و این را باید اعتراف کنید. حتی اگر قطعاً می دانید که حکم اشتباه بوده است، شما باید نشان دهید که به تصمیم داور در رابطه با آن قضاوت احترام می گذارید. این همان کاری است که باید انجام دهید. نه اینکه مشخص کنید که حرکت چه کسی درست بوده و حرکت چه کسی اشتباه بوده است. در بازی حق قضاوت با داور است. پیست در موقع بازی تحت اختیار او است، و حکم صادره به آنچه او می بیند بستگی دارد. نه آنچه والدین می بینند. و از داور درخواست نخواهید کرد که محل زدن ضربه را مرور کند، تا اثبات کنید که حریف از پیست خارج شده بود، یا ضربه به زمین خورده بود، نه به پای فرزند شما. اینها هیچ کدام مهم نیستند. بلکه آنچه مهم است همان چیزی است که داور دیده است. و الگوسازی روحیه ورزشی و جوانمردانه به این معنی است که شما به نظر داور احترام بگذارید. و به فرزند خود یاد دهید که به آن احترام بگذارد. همیشه قضاوت های بدی وجود خواهد داشت. جزئیاتی هم وجود خواهد داشت که داور مشاهده نکرده است یا اینکه او متفاوت می بیند. این یک حقیقت محض است. بلکه اتفاق خواهد افتاد. این گونه اتفاق ها در سایر ورزش ها نیز رخ می دهد. با آن مقابله کنید و بگذارید فرزندان از این رفتار مناسب الگوبرداری کنند. زیرا ممکن است در آینده روزی باشد که کنار او بنشینید و او الگوی رفتاری شما را پیاده کند و کارت سیاه دریافت کند.

به کودک خود **آن نوع الگوی رفتاری را بیاموزید که به موفقیت او کمک کند** و درک او از اخلاق ورزشی را تقویت کند. صرف نظر از اینکه داور در این حرفه جدید باشد یا سابقه داوری چندین ساله را داشته باشد، همه آنها سزاوار احترامی هستند که روحیه ورزشدوستی می طلبد. آیا این بدان معنی است که شما نباید در مورد یک قضاوت هرگز سؤال نکنید؟ البته که نه. اما ابتدا از خودتان بپرسید، آیا هدف شما یافتن دلیل هست، یا اینکه می خواهید شمشیرباز شما برنده شود؟ و چگونه آن سؤال را می پرسید؟ آیا شما می خواهید دلیل صدور یک حکم را بپرسید، یا

اینکه می خواهید ببینید آن حکم بر اساس چه قانونی بوده است؟ ضمن اینکه سعی کنید که سوال **کوتاه ترین زمان** را داشته باشد، زیرا شما با این کار ریتم بازی را قطع می کنید، و تمرکز شمشیربازها را از بین می برید. و آیا پس از توضیح با کمال میل حکم را می پذیرید، یا اینکه هنوز هم مخالف هستید، یا اینکه اجازه می دهید داور با احترام به اقتدار خود در انجام کار خود ادامه دهد؟ یا اینکه عصبانی هستید و داور را به کور بودن متهم می کنید، و لفظ های نامناسب و غیره را به او نسبت می دهید؟ آیا از زبان توهین آمیز استفاده می کنید؟ چنین برخوردی هم یک پیام قدرتمند بدی برای فرزند شما دارد.

روحیه ورزشی خوب بخشی از فرایند توسعه مهارت های زندگی را تشکیل می دهد، از قبیل داشتن **حس انصاف**، **در نظر گرفتن دیگران** و **احترام به مسئولیت**، رقابتی خود، خود شخص و ورزش مربوطه، در کنار **بازی عادلانه و جوانمردانه**، **مقابله با مشکلات و ناکامی ها**، **نظم و انضباط**، **مسئولیت پذیری**، **هدف گذاری** و **زندگی با افتخار و احترام**.

رابطه ای که شمشیرباز شما با داوران برقرار خواهد کرد، نشانگر حس ورزش دوستی اوست، و می تواند سال های سال در دوره رقابت خود از آن بهره ببرد.

فرزند شما تنها در حال فراگیری شمشیربازی نیست. فرزند شما از بسیاری جهات مختلف در حال **شناخت** خودش می باشد، و یاد می گیرد که چگونه با موفقیت در جهان زندگی کند. به عنوان والدین به او نشان دهید که چگونه باید این کار انجام دهد.

کمبود داور

در ورزش ما همیشه با کمبود داور مواجه هستیم. چرا؟ کم بودن حق الزحمه، زمان طولانی مسابقات، برگزاری مسابقات در آخر هفته همه دلایل کمبود داور نیست. ضمن اینکه بیشتر داوران فعال برای حمایت از بچه ها و حمایت از ورزش ما شرکت می کنند. اغلب اوقات داوران از طرف خود شمشیربازها و مسئولین فدراسیون حمایت مناسب را دریافت نمی کنند. از طرف دیگر، فراموش نکنیم که ورزش شمشیربازی بدون داور نمی تواند به حیات خود ادامه دهد..